

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Dagmar Nygrínové a soudců JUDr. Jiřího Pally a Mgr. Aleše Roztočila v právní věci žalobce: **Ing. et Ing. J. M.**, zast. Mgr. Janem Úlehlou, advokátem, se sídlem Krajinská 224/37, České Budějovice, proti žalovanému: **Krajský úřad Jihočeského kraje**, se sídlem U Zimního stadionu 1952/2, České Budějovice, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 2. 2013, č. j. KUJCK 9177/2013/ODSH, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 26. 5. 2014, č. j. 10 A 33/2013 – 75, o návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 26. 5. 2014, č. j. 10A 33/2013 – 75, **se p ř i z n á v á** odkladný účinek.

Odůvodnění:

[1] Rozsudkem Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 26. 5. 2014, č. j. 10 A 33/2013 – 75, byla zamítnuta žaloba žalobce proti rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 2. 2013, č. j. KUJCK 9177/2013/ODSH, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce proti rozhodnutí Městského úřadu Tábor ze dne 27. 6. 2012, č. j. METAB 30247/2012/ODSA/Val, kterým byly zamítnuty námitky žalobce a potvrzen záznam 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče ke dni 21. 3. 2012.

[2] Proti tomuto rozsudku podal žalobce (dále jen „stěžovatel“) kasační stížnost ze dne 16. 6. 2014, v níž požádal o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Tento návrh stěžovatel odůvodnil tak, že musí odevzdat svůj řidičský průkaz v důsledku dosažení celkového počtu 12-ti bodů zaznamenaných v registru řidičů, v důsledku čehož pozbude oprávnění řídit motorová vozidla. Poukazoval však na to, že bydlí na samotě, přičemž každodenní dojíždění do jeho zaměstnání není možné prostřednictvím veřejné dopravy. Nadto pro výkon svého povolání potřebuje řídit motorové vozidlo. V neposlední řadě potřebuje možnost řídit s ohledem na to, že jeho dcera je dlouhodobě nemocná, přičemž při náhlých změnách jejího zdravotního stavu je nutný urychlený odvoz k lékaři.

[3] Žalovaný se k návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nevyjádřil.

[4] Podle ustanovení § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), kasační stížnost nemá odkladný účinek; Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Ustanovení § 73 odst. 2 až 5 se užije přiměřeně. Podle ustanovení § 73 odst. 2 s. ř. s. je k přiznání odkladného účinku kasační stížnosti třeba, aby výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[5] Z citovaných ustanovení vyplývá, že kasační stížnost ze zákona nemá odkladný účinek, Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele a po vyjádření žalovaného usnesením přiznat, jestliže by výkon nebo jiné právní následky napadeného rozsudku krajského soudu znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to není v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Odkladný účinek má charakter institutu mimořádného, vyhrazeného pro ojedinělé případy; je koncipován jako dočasná procesní ochrana stěžovatele jako účastníka řízení před okamžitým výkonem pro něj nepříznivého soudního rozhodnutí; přiznáním odkladného účinku je prolamována právní moc rozsudku krajského soudu. Stěžovatel, který přiznání odkladného účinku navrhuje, přitom má povinnost tvrzení a povinnost důkazní, a je tedy na něm, aby konkretizoval a doložil (prokázal), jakou konkrétní újmu by pro něj výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly.

[6] Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že v nyní projednávané věci jsou naplněny zákonné podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Předmětem řízení je přezkum rozsudku Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 26. 5. 2014, č. j. 10 A 33/2013 – 75, kterým přezkoumával rozhodnutí žalovaného ve věci záznamu bodů v bodovém hodnocení řidiče. Vzhledem k povaze rozhodnutí a dalším okolnostem věci je třeba konstatovat, že výkon, popř. jiné právní následky napadeného rozsudku, tedy povinnost zdržet se řízení motorového vozidla, a to bez ohledu na to, že byla ve věci podána kasační stížnost, by pro stěžovatele znamenal závažnou újmu v podobě znemožnění využít motorové vozidlo, a to zejm. za situace, kdy nepříznivý zdravotní stav stěžovatelovy dcery může vyžadovat lékařskou péči, která nemusí být jinak než prostřednictvím jejího odvezení k lékaři motorovým vozidlem možná. Stěžovatel je přitom přesvědčen, že rozhodnutí žalovaného je nezákonné.

[7] Výrazný zásah do práv stěžovatele, který by byl způsoben výkonem či jinými právními následky napadeného rozsudku krajského soudu, by podle názoru Nejvyššího správního soudu znamenal nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám. Nejvyšší správní soud proto konstatuje, že i co do možného následného zásahu do právní sféry jiných osob a s tím spojené újmy, se jeví jako celkově příznivější řešení, kdy bude po dobu řízení před Nejvyšším správním soudem, tedy do vydání meritorního rozhodnutí o kasační stížnosti, pozastaven výkon či jiné právní účinky napadeného rozsudku, resp. napadeného rozhodnutí žalovaného.

[8] Nejvyšší správní soud uzavírá, že přiznání odkladného účinku kasační stížnosti rovněž není v rozporu s důležitým veřejným zájmem, přičemž v návaznosti na výše uvedené lze mít spíše za to, že ve veřejném zájmu je právě naopak přiznání odkladného

pokračování

účinku kasační stížnosti a s tím spojená ochrana právní jistoty účastníků řízení až do pravomocného meritorního rozhodnutí Nejvyššího správního soudu o kasační stížnosti.

[9] Nejvyšší správní soud dodává, že z rozhodnutí o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nelze v žádném případě dovozovat jakékoli závěry ohledně toho, jak bude o kasační stížnosti rozhodnuto ve věci samé. V této souvislosti lze poukázat na usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 10. 2005, č. j. 8 As 26/2005 – 76, publikováno pod č. 1072/2007 Sb. NSS, dostupné z: <www.nssoud.cz>, v němž zdejší soud vyložil, že „rozhodnutí o přiznání odkladného účinku žalobě a o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti jsou svou podstatou rozhodnutími předběžné povahy a nelze v nich předjímat rozhodnutí o věci samé.“ Mimoto je třeba upozornit na § 73 odst. 5 s. ř. s., podle něhož „usnesení o přiznání odkladného účinku může soud i bez návrhu usnesením zrušit, ukáže-li se v průběhu řízení, že pro přiznání odkladného účinku nebyly důvody, nebo že tyto důvody v mezidobí odpadly.“

[10] Vzhledem k výše uvedeným důvodům Nejvyšší správní soud rozhodl podle § 107 ve spojení s § 73 odst. 2 s. ř. s. tak, že kasační stížnosti stěžovatele proti rozsudku krajského soudu přiznal odkladný účinek. Podle § 73 odst. 3 s. ř. s. „se přiznáním odkladného účinku pozastavují do skončení řízení před soudem účinky napadeného rozhodnutí.“ Do skončení řízení před Nejvyšším správním soudem se tak pozastavují veškeré účinky napadeného rozsudku Krajského soudu v Českých Budějovicích.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 10. července 2014

JUDr. Dagmar Nygrínová
předsedkyně senátu